

Ειλήφθω ἐπὶ τῆς AB τυχὸν σημεῖον τὸ Δ , καὶ ἀφηρήσθω ἀπὸ τῆς $A\Gamma$ τῇ $A\Delta$ ἴση ἢ AE , καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΔE , καὶ συνεστάτω ἐπὶ τῆς ΔE τρίγωνον ἰσόπλευρον τὸ ΔEZ , καὶ ἐπεζεύχθω ἡ AZ . λέγω, ὅτι ἡ ὑπὸ $BA\Gamma$ γωνία δίχα τέμνεται ὑπὸ τῆς AZ εὐθείας.

Ἐπεὶ γὰρ ἴση ἐστὶν ἡ $A\Delta$ τῇ AE , κοινὴ δὲ ἡ AZ , δύο δὴ αἱ $\Delta A, AZ$, ὄνσι ταῖς EA, AZ ἴσαι εἰσὶν ἑκατέρω ἑκατέρω. καὶ βάσις ἡ ΔZ βάσει τῇ EZ ἴση ἐστίν· γωνία ἄρα ἡ ὑπὸ ΔAZ γωνία τῇ ὑπὸ EAZ ἴση ἐστίν.

Ἡ ἄρα δοθεῖσα γωνία εὐθύγραμμος ἡ ὑπὸ $BA\Gamma$ δίχα τέμνεται ὑπὸ τῆς AZ εὐθείας· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

Ο Δοξιάδης τροποποιεῖ τὴν Πρόταση I.9 ἀκολουθώντας τὶς παρακάτω συμβάσεις:

- Οι ατομικὲς προτάσεις χωρίζονται ἀπὸ //
- οι προτάσεις δράσης εἶναι υπογραμμισμένες,
- οι γενικὲς κατάστασης τῶν πραγμάτων προτάσεις εἶναι σε κανονικὸ τύπο,
- οι κανόνες εἶναι με ἔντονα γράμματα,
- το ἀφηρημένο ὕφος τοῦ Εὐκλείδη μεταγράφεται στο πρῶτο πρόσωπο ἐνὸς μαθηματικοῦ

Οπότε ἡ Πρόταση I.9 μεταγράφεται ὡς ἐξῆς:

BAC εἶναι ἡ δεδομένη εὐθύγραμμη γωνία. // Γ ' αὐτὸ απαιτεῖται να διχοτομηθεῖ. // Παίρνω ἕνα σημεῖο, D , τυχαία στὴν AB , // παίρνω ἕνα τμήμα AE , ἴσο με τὸ AD ἀπὸ τὸ AC , χρησιμοποιώντας τὴ μέθοδο που δίνεται στὴν [Πρότ I.3]. // Τότε θα ἐνώσω τὸ D με τὸ E με τὸν κανόνα μου. // Τότε θα δημιουργήσουμε ἕνα ἰσόπλευρο τρίγωνο DEF , με DE ὡς μία ἀπὸ τὶς πλευρὲς του, χρησιμοποιώντας τὴν τεχνικὴ που δίνεται στὴν [Πρότ I.1]. // Τώρα μπορῶ να ἐνώσω τὸ A με τὸ F . // Τώρα μπορῶ να πῶ ὅτι μπορῶ να ἀποδείξω ὅτι ἡ γωνία BAC ἔχει διχοτομηθεῖ ἀπὸ τὴν εὐθεῖα AF .

Ο συγγραφέας ολοκληρώνει τὸ παράδειγμα, λέγοντας ὅτι:

«Σαφῶς, αὐτὸ τὸ δείγμα Εὐκλείδειου κειμένου, ταιριάζει σχεδόν τέλεια με τὸν ὀρισμὸ τῆς ἀφήγησης, ὡς ἀναπαράστασης τῆς δράσης, με τὸ γεωμέτρη μας, ὡς τὸν κύριο χαρακτήρα: οι προτάσεις δράσης κυριαρχοῦν, περιγράφοντας τὰ βήματα σε μια σκόπιμη ἐνέργεια τοῦ ἀνθρώπου, που πραγματοποιοῦνται γιὰ τὴν ἐκπλήρωση ἐνὸς στόχου. Τὸ δείγμα περιλαμβάνει μόνο δύο φράσεις γενικῆς κατάστασης τῶν πραγμάτων, ἡ πρώτη ἀπὸ τὶς οποίες, εἶναι πραγματικὰ δεικτικὴ δηλαδὴ δείχνοντας σε ἕνα ἀντικείμενο καὶ ἡ τελευταία δηλώνοντας ἕνα ἀχρονικὸ γεγονός σχετικά με αὐτό.» (σελ. 332)